

Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság  
Bf.VI.118/2021/26.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, a 2021. június 11. napján telekommunikációs eszköz útján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2020. november 30. napján kelt 13.B.42/2020/77. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy

Terhelt1 I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeket egységesen emberölés bűntette kísérletének minősíti (Btk.160. § (1) bekezdés (2) bekezdés b), d) és k) pont)

Terhelt2 II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeket egységesen bűnsegédként elkövetett emberölés bűntette kísérletének minősíti (Btk.160. § (1) bekezdés (2) bekezdés b), d) és k) pont)

Ezért Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetéseket tekinti kiszabottnak.

Mindkét vádlott esetében mellőzi a halmazati büntetésre vonatkozó utalást.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a vagyonekbevitel összege helyesen egyaránt 11.167,- (tizenegyezer-százhatvanhét) forint - 11.167,- (tizenegyezer-százhatvanhét) forint.

A egyéb érdekelt1 számlaszám1 számláján kezelt 2.340,- (kettőezer-háromszáznegyven) forint összeget annak lefoglalása megszüntetése és Terhelt2 II.r. vádlottnak kiadni rendelése mellett a vele szemben megállapított vagyonekbevitel biztosítására tartja vissza.

A Gyulai Törvényszék Bűnjelkezelője által Bj.I/4/2020. tételszámon bevételezett és 69. sorszám alatt kezelt 1 db POLARTECH feliratú kesztyű, 70. sorszám alatt kezelt 1 db papír zsebkendő és 71. sorszám alatt kezelt 1 db átlátszó nylon zacskó bűnjelkezelő lefoglalását megszünteti is és azokat megsemmisíteni rendeli.

Az állam terhén maradó bűnügyi költség összege helyesen 52.790,- (ötvenkettőezer-hétszázkilencven) forint.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, 2020. november 30. napjától a mai napig, 2021. június 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 45.157 (negyvenötezer-százötvenhét) Ft bűnügyi költségből kötelezi Terhelt1 I. r. vádlottat 22.325,- (huszonkétezer-háromszázhuszonöt) Ft, míg Terhelt2 II. r. vádlottat 22.832,- (huszonkétezer-nyolcszázharminckettő) Ft megfizetésére az állam javára.

### **I n d o k o l á s :**

[1] A Gyulai Törvényszék 2020. november 30. napján kihirdetett 13.B.42/2020/77. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) és k) pontja] és rablás

büntetésében [Btk. 365.§ (1) bekezdés a. pontja (3) bekezdés b. és g. pontja], Terhelt2 II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntetésében [Btk. 365.§ (1) bekezdés a. pontja (3) bekezdés b. és g. pontja] és bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetésében [Btk. 164.§ (1), (3) bekezdése és a (8) bekezdés 1 fordulata].

[2] A bíróság ezért Terhelt1 I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 18 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül a közügyek gyakorlásától 10 év eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 10 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül a közügyek gyakorlásától 10 év eltiltásra ítélte, mindkét vádlottal szemben egyaránt 11.295,-Ft -11.295,-Ft vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlottak által előzetes fogvartartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 I. r. vádlott enyhítés, az I. r. vádlott védője eltérő minősítés és a büntetés enyhítése érdekében, Terhelt2 II. r. vádlott elsődlegesen felmentés másodlagosan enyhítés végett, a II. r. vádlott védője elsődlegesen eltérő tényállás megállapítása érdekében felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[4] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában fellebbezését azzal pontosította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy védence terhére a rablás büntetésének Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdés b) és g) pontja szerinti elkövetése mellett az emberölés büntetésének kísérlete (Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d) és k) pontja) helyett életveszélyt okozó testi sértés (Btk. 164.§ (1), (3) és (8) bekezdés 1. ford.) elkövetése miatt állapítsa meg a vádlott bűnösségét, és szabjon ki enyhébb büntetést, másodlagosan a vádlottal szemben rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt.

[5] Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság a tényállás megállapítása érdekében a bizonyítási eljárást lefolytatta ugyan, de a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem okszerűen mérlegelte. Sérelmezte, hogy a törvényszék nem vette figyelembe védencének a bántalmazás vonatkozásában tett következetes nyilatkozatát, hogy bántalmazás által valóban kívánt testi sértést okozni a sértettnek, azonban a szándéka az életveszély okozására nem terjedt ki. Meg sem fordult a fejében, így a gondatlansága sem terjedt ki arra, hogy a fűtetlen folyosó metlachi burkolatán hosszabb ideig fekvő sértett testhőmérséklete olyan mértékben lecsökkenhet, hogy az már az életét veszélyeztetheti. Hivatkozott arra is, hogy ha a vádlott belenyugodott volna a sértett esetleges halálába, semmi nem indokolta volna, hogy segítségképpen kispárnát tegyen a sértett feje alá. Nem vitatva szakértői igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében foglaltakat felhozta, hogy ha a sértettet ellátó Ellátó orvos1 SBO orvos nem ítélte a sértett állapotát életveszélyesnek, akkor az érzelmileg labilis személyiségzavarban szenvedő 8 osztályt végzett vádlotton az életveszély-okozás megállapításának esetleges következményiért való felelősséget nem indokolt számonkérni.

[6] Akkor is eltúlzott mértékűnek találta a védence vonatkozásában kiszabott 18 év szabadságvesztést, ha az ítéltábla a bántalmazási cselekmény jogi minősítését elsődleges kérelme szerint nem tartja indokoltnak megváltoztatni, mivel véleménye szerint az enyhítő és súlyosító körülményeket nem megfelelően vette figyelembe az elsőfokú bíróság.

[7] Indokolatlannak találta súlyosító körülményként értékelni a sértett által átélt halálfélelmet, és azt, hogy a sértett a bántalmazást követően nem tudott éjszakánként nyugodtan aludni, mivel erre sem a sértett, sem lánya nem hivatkozott. Hiányolta az enyhítő körülmények sorából ugyanakkor a védenca azon nyilatkozatait, hogy nagyon megbánta tettét, továbbá, hogy a bíróságon bocsánatot is kért a sértett lányától, tanúl tanútól.

[8] A büntetési célok és büntetéskiszabási elvek alapján a vádlott vonatkozásában szabadságvesztés büntetést súlyosan eltúlzott mértékű embertelen büntetésnek találta, mindenképpen rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását látta indokoltnak.

[9] A fellebbviteli főügyészégi indítványt nem tartotta alaposnak, korábbi érvelése alapján sem az újabb minősítő körülmény megállapításával, sem azzal nem értett egyet, hogy az első fokon eljáró bíróság enyhe ítéletet hozott volna.

[10] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az eltérő tényállás megállapítása, ez alapján felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. Az eltérő tényállás megállapítása körében hivatkozott az I. r. vádlott azon vallomására, mely szerint egyedül követte el a cselekményt, a II. r. vádlott következetes tagadó vallomására, a nyomkövetés eredményére és egyetlen terhelő bizonyítékként a sértett vallomását megjelölve kifejtette, hogy kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy védenca részt vett volna a cselekményben. Ugyancsak védenca ártatlanságát látta bizonyítottnak a cellainformációk és a vádlottak közti kommunikáció időpontja alapján, feltéve a kérdést, hogy ha ott volt a II.r. vádlott a helyszínen, akkor miért kellett SMS-ben kommunikáljanak egymással.

[11] Elsődlegesen a fentiek alapján érvelt amellett, hogy nincs kétséget kizáró bizonyíték a II.r. vádlottal szemben, így nem lehet megállapítani a bűnösségét, erre tekintettel kérte, hogy az ügy felülbírálata során a bíróság a II.r. vádlottat mentse fel az ellene emelt vádak alól.

[12] Terhelt2 II. r. vádlott a fellebbviteli főügyesség átiratára írt észrevételében sérelmezte a „vádmódosítást”, mivel az orvosszakértői vélemény által is alátámasztottan nem a bántalmazástól, hanem saját betegsége miatt hunyt el a sértett. Sérelmezte, hogy tanú4 és tanú9 részére „alibit” adó vallomásait nem vették figyelembe és annak ellenére került sor bűnössége megállapítására, hogy se DNS nyom, sem ujjnyom és szagmaradvány nem került rögzítésre, mely alátámasztotta volna a helyszínen tartózkodását illetve azonosította volna őt. Hivatkozott még a cellainformációkra és arra, hogy több bizonyíték is van arra, hogy az I. r. vádlott többször elszökött tőle. Új igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzését kérte és hivatkozott egy perdöntő levélre, melyet majd a másfokú bíróságon szeretne felmutatni.

[13] A Szegedi Fellebbviteli Főügyesség Bf.78/2020/36. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak és hivatkozott arra, hogy a bejelentett védelmi fellebbezések irányára tekintettel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 590. § (10) bekezdésére, az elsőfokú ítélet teljes körű felülbírálatának van helye.

[14] Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértés nélkül folytatta le, a törvényszék a tényállásfelderítési kötelezettségének a megfelelő körben és mértékben eleget

tett, melynek során a vád tárgyát képező releváns tényekre az elbíráláshoz szükséges mértékben és körben a bizonyítást lefolytatta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességükben is részletesen értékelte, majd ezt követően tényállását az ennek alapján kialakult meggyőződésére figyelemmel megalapozottan, az iratok tartalmával azonosan állapította meg, mely a másodfokú felülbírálatra alkalmas és irányadónak tekintendő.

[15] Bemutatta, hogy az elsőfokú bíróság milyen bizonyítékokat értékelt eljárása során, azokat hogyan értékelte, mi volt a mérlegelésének az alapja és eredménye, mely alapján megítélése szerint az elsőfokú bíróság a fentiek alapján helyesen jutott arra a megállapításra, hogy a vádlottak a terhükre rótt bűncselekményeket minden kétséget kizáróan elkövették. Hangsúlyozta, hogy a II. r. vádlott és védőjének felmentésre irányuló fellebbezése - melynek során vitatja az ítéleti tényállás megalapozottságát és az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét - a bizonyítékok mérlegelését támadja, ugyanakkor nyomatékosította, hogy a törvényszék a bizonyítékok értékelése során indokolási kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, az okszerű és az iratok tartalmával egyező, valamint a logika szabályainak is megfelelő, ezért a mérlegelésen keresztül, a megalapozott tényállást támadó és felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethetnek.

[16] A tényállás lényegi részeinek ismertetése után korábbi határozatok pontos megjelölésével - hivatkozva az irányadó ítélkezési gyakorlatra, a 3/2013. számú Büntető jogegységi határozat II/2. pontjában és a HVG-ORAC Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára című kötetben írtakra - akként foglalt állást, hogy a törvényszék a megalapozott tényállás alapján a vádlottak bűnösségét helyesen állapította meg, azonban mind az I. r., mind a II. r.vádlott cselekményeit csak részben minősítette a törvénynek megfelelően.

[17] Álláspontja szerint az I. r. vádlott élet elleni bűncselekménye a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint is minősülő nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérletének is minősül amellet, hogy a törvényszék az I. r. vádlott tekintetében a Btk. 160. § (2) bekezdés d) pontjában meghatározott különös kegyetlenséggel való elkövetést helyesen állapította meg a sértettet ért nagy számú erőbehatásra figyelemmel a sérülések jellegére és helyére, valamint az elkövetés eszközére figyelemmel, valamint a Btk. 160. § (2) bekezdés k) pontjában meghatározott a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére való elkövetést is a rendelkezésre álló bizonyítékok, így az igazságügyi orvos szakértői vélemény, a tanúvallomások és az egyéb okirati vallomások alapján helytállóan állapította meg.

[18] Megítélése szerint a II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékok és a II. r. vádlott tudattartalmának vizsgálatát követően helytálló indokolás mellett helyesen következtetett arra, hogy jelenlétével bátorítólag hatott az I. r. vádlottra, mellyel erősítette a bűncselekmény elkövetésében, melyekre figyelemmel a II. r. vádlott a rablási szándékon túlmutató erőszakba is belenyugodott, az I. r. vádlottal abban egyetértett, jelenlétével őt bátorította. Megjelölve a BH2014.103. jogesetben kifejtett álláspontot amellet érvelt, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlott élet elleni bűncselekményéhez nyújtott pszichikai bűnsegédi bűnrészességet, azért a II. r. vádlott magatartása helyesen a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b), d) és k) pontja szerint minősülő emberölés büntette

kísérletéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességnak minősül. Mindezek alapján a minősítést támadó védelmi fellebbezéseket sem találta alaposnak.

[19] A büntetés kiszabása körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság többségében helyesen állapította meg a büntetés kiszabási szempontokat, felhívta a figyelmet arra, hogy az I. r. és a II. r. vádlott tekintetében is kiegészül azzal, hogy az emberölés büntettének kísérlete három minősítő körülmény folytán is súlyosabban minősül. Felhozta, hogy a törvényszék az általa megállapított minősítéshez képest helyesen, de a törvényes minősítéstől eltérően rögzítette mindkét vádlott vonatkozásában a közép mértéket, mely tekintettel arra, hogy az élet elleni bűncselekménynél az irányadó büntetés tételkeret 10 évtől 20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, helyesen 15 év.

[20] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vádlottakkal szemben kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására kerülhet sor, annak tartama a három minősítő körülményre tekintettel enyhének tekinthető, azonban mivel a vádlottak terhére fellebbezés bejelentésére nem került sor - a súlyosítási tilalomra figyelemmel - annak megállapítására szorítkozott, hogy álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott joghátrányok egyebekben a belső arányosság követelményének megfelelnek, azok megfelelően tükrözik a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességet, a terhükre rótt bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűncselekmények jellegére figyelemmel a törvényszék helyesen következtetett arra, hogy méltatlanok a közügyek gyakorlására, ezek alapján a védelem enyhítésre irányuló fellebbezését sem tartotta alaposnak.

[21] A vagyonekbevonás alkalmazását a törvénynek megfelelőnek és megfelelő mértékűnek, törvényszék egyéb rendelkezéseit a törvénynek megfelelőnek találta.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeit emberölés büntette kísérletének [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b), d) és k) pont] minősítse, Terhelt2 II. r. vádlott cselekményeit bűnsegédként elkövetett emberölés büntette kísérletének [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b), d) és k) pont] minősítse; mellőzze mindkét vádlott tekintetében a halmazati büntetésre vonatkozó utalást; az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[23] A fellebbezési nyilvános ülésen Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakkal egyezően érvelt a fellebbezési kérelmei alátámasztására. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, elsődlegesen az élet elleni cselekmény minősítésének megváltoztatását, védencének emberölés büntett kísérlete helyett életveszélyt okozó testi sértés büntettének elkövetésében történő marasztalását, másodlagosan pedig rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[24] Terhelt2 II. r. vádlott védője felszólalásában a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat fenntartva az ott kifejtett érveit kérte figyelembe venni, különös figyelemmel arra, hogy az I. r. vádlott az előkészítő ülés számára kedvezőtlen kimenetele ellenére is kitartott amellett, hogy a II. r. vádlott nem vett részt a cselekmény elkövetésében. Nyomatékosította, hogy - abban az esetben, ha a II. r. vádlott bűnössége meg is állapítható - az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében nem értékelte kellő súllyal azt, hogy védelem csupán részese

volt a cselekménynek. Elsődlegesen védenca felmentését, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[25] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartva az átiratban írtakat, az ott kifejtetteket megismételve kihangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, mely alkalmas a másodfokú felülbírálatra; részletesen bemutatta milyen bizonyítékokat, milyen mértékben és miért fogadott illetve vetett el, melyek alapján álláspontja szerint a törvényszék helyesen jutott arra a következtésre, hogy a vádlottak a terhükre rótt bűncselekményt elkövették. Mindezek alapján a felmentést célzó fellebbezéseket nem találta megalapozottnak.

[26] A vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítése körében - az átiratban írtakkal egyezően - kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben az egységes és következetes bírói gyakorlat alapján Terhelt1 I. r. vádlott terhére az élet elleni cselekmény - és a helyesen megállapított két minősítő körülmény mellett - a rablás halmazata helyett nyereségvágyból elkövetett élet elleni cselekmény róható, melynek a II. r. vádlott részese volt.

[27] Hangsúlyozta a büntetés kiszabása körében már megállapított illetve a hivatkozott minősítésváltoztatás folytán felmerülő további körülményeket és az irányadó középértéket 15 évben megjelölve az elsőfokú bíróság által meghatározott joghátrányt a belső arányosság követelményének megfelelőnek, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességet és a terhükre rótt bűncselekmények tárgyi súlyát tükrözőnek találta.

[28] Terhelt1 I. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy nagyon eltúlzottnak tartja a vele szemben kiszabott büntetést, hangsúlyozta, hogy nagyon megbánta, amit a sértettel tett és Terhelt2 II. r. vádlottól is bocsánatot kért.

[29] Terhelt2 II. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kihangsúlyozta, hogy az orvosszakértői vélemény igazolja, hogy a sértett nem a sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt vesztette életét. Továbbra is arra hivatkozott, hogy a bíróság nem vette figyelembe tanú4 és tanú9 vallomását és cellainformációkat. Tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el.

[30] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[31] Az ítéltábla vizsgálva az eljárási szabályok megtartását olyan eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná.

[32] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a

bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában nem észlelt.

[33] A vádirat 2020. február 1. napján történt benyújtását követően tárgyalás előkészítése során a Be. 494. § (1) bekezdése alapján rendelkezik a személyiszabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés fenntartásáról, a vádat a vádlottaknak és védőknek kiadta a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet (Korm.rend.) 75. §-nak megfelelően és a Korm.rend. 76. §-ban írt határidő betartásával tűzött ki előkészítő ülést.

[34] A 2020. július 9. napján megtartott elkészítő ülésen az I. vádlott nem ismerte be a vád szerint bűnösségét, a II. r. vádlott megtagadta a vallomástételt, ezért a bíróság 2020. november 24. és 26. napjára tárgyalást tűzött ki. E két tárgyalási napon kihallgatta Terhelt1 I.r. vádlottat, a vallomás tételét megtagadó Terhelt2 II. r. vádlott nyomozati vallomásait ismertette, tanúként kihallgatta tanú1 a sértett lányát, a gondozóját tanú2t, tanú10 szomszédot, tanú20t, aki a sértett meghallgatásáról jelentést készített, tanú11öt, aki rendőrként az ügyben eljár, felolvasással tette a tárgyalás anyagává az elhunyt tanú21 sértett vallomásait, tanú3, és tanú5 nyomozás során tett tanúvallomásait, valamint tanú4 és tanú9 írásbeli és nyomozati vallomásait, ismertette az ügyben keletkezett orvosszakértői véleményt, a telefonpozíciókkal kapcsolatos iratokat, továbbá az ügyben felmerült iratokat, így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

[35] A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett, és logikai hibától mentes indokolással adott számot arról, hogy a vádlottak védekezésével szemben a tényállást miért a sértett vallomása, az azt alátámasztó egyéb tanúvallomások, orvosszakértői vélemény alapján állapította meg, figyelemmel a vádlottak védekezésében mutatkozó ellentmondásokra, amelyek a többi bizonyítékkal is ellentétben álltak.

[36] Helytállóan indokolta, hogy a nem fogadható el az I-II.r. vádlott azon védekezése, hogy a bűncselekmény elkövetésekor II. r. nem volt jelen, helyes következtetést tett Terhelt2 II.r. vádlott szavahihetetlenségére. Terhelt2 vallomásaiban több kérdéskörben is ellentmondó vallomást tett, a 2018. november 15. napján 9 óra 15 perc kezdettel foganatosított tanúkénti kihallgatása során azt nyilatkozta, hogy Terhelt1 I. r. vádlottat 2015. október 30 óta nem látta, később ezt a dátumot már november 10. napjára tette; azt nyilatkozta, hogy szüleinél aludt reggel 9-ig, utána is otthon volt, ezzel szemben édesanyja elmondta, hogy a vádbeli éjszaka nem aludt otthon.

[37] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak megfelelően mutatta be a vádlottak telefonhívásainak és üzeneteik küldése alapján mozgásukat, megalapozott, hogy a sértettől eltulajdonított tárgyak egy részét az I.r. vádlottnál találták meg.

[38] A védelmi fellebbezés indokolásokkal kapcsolatban az ítéltábla az alábbiakra mutat rá: A sértett következetes vallomást tett az ügyben, már első rendőri jelentésben rögzített meghallgatásában is mondta a Terhelt2 vezetéknéve nevét, és azt is, hogy a nő ment be vasrúddal; a kórházban történt két kihallgatásakor is megerősítette, hogy Terhelt2 és

barátnője voltak ott, de csak a nő bántotta, Terhelt2 keresztnéve kint maradt; tanúkihallgatásakor elmondta, hogy Terhelt2 II. r. is a helyszínen volt, hangját hallotta, gyerekkora óta ismerte; a két elkövető egymást faszinak és pininek szólítottak, nyilván a felismerést elkerülendő, ezt bizonyosan nem a sértett találta ki; azt a tényt, hogy az I. r vádlottal volt még valaki ott a helyszínen alátámasztja, hogy a sértett szerint utca felőli ablakot kinyitotta az I. r., az ablak hangja jellegzetes, ezt a sértett megismerte, ott adogatott ki dolgokat az I. r. a társának, oda vitte a tűzifát is, nem a bejárati ajtón vitték ki, miként erre az az elsőfokú bíróság is rámutatott.

[39] Alátámasztja a sértett vallomást lánya, tanú1 vallomása is, aki szerint már a mentőben mondta a sértett, hogy Terhelt2 élettársa bántalmazta és Terhelt2 is ott volt, de nem ment be a házba; alátámasztja a sértett vallomását tanú3 tanú vallomása is, mely szerint amikor a sértettre rátaláltak azt mondta, hogy Terhelt2 keresztnévei meg a nője voltak, akik ott jártak nála. Ezért nem helytálló az a védelmi hivatkozás, hogy csak a sértetti vallomás értékelhető a II.r. vádlott terhére, mert azt a fenti közvetett tanúvallomások is alátámasztották.

[40] tanú4 tanú vallomása szerint Terhelt2 II. r. vádlott a vádbeli napon 18-ig náluk volt, majd elment, 19-20 óra 45 körül újra ott volt és újra elment, ez lényegében egyező tanú9 vallomásával, aki elmondta, hogy a bűncselekmény kezdete után 18 órát követően Terhelt2 II. r. vádlott nem volt Tanú9-éknél, később ment oda vissza. Azt nem lehet utólag megállapítani, hogy a sértett ingóságainak elvételére mikor került sor, az lehetett közvetlen 18 óra után de később is, akár 21 óra idején is, amikor a II.r. vádlott már nem volt Tanú9-éknél, de ugyanakkor otthon sem, édesanyja, tanú5 vallomása szerint. Az összekötözött sértett az idő múlását nyilván nem pontosan érzékelte, ezért az ablak nyitását, dolgai kiadását nem is tudta időhöz kötni, a de azt határozottan, tényként közölte, mit érzékelt. Mindezekre tekintettel tanú4 és tanú9 tanúk vallomásai nem zárják ki annak lehetőségét, hogy a II. r. vádlott a helyszínen lett volna.

[41] A vádlottak közötti üzenetváltások azt támasztják alá, hogy a vádlottak a cselekmény elkövetésekor folyamatosan kapcsolatban voltak, amely a tanúk vallomásával összhangban áll, hogy Terhelt2 II.r. vádlott volt náluk, elment, majd újra visszajött és újra elment.

[42] Az a tény sem teszi hiteltelenné a sértett vallomását, hogy a sértett lakásában a II.r. vádlottól származó nyomokat nem találtak, hiszen ő pont azt vallotta, hogy a II.r. nem ment be a házba, így nyomok sem lehettek ott utána.

[43] Mindezek miatt az I.r. vádlottnak a II.r. vádlottat mentő vallomása sem fogadható el.

[44] Terhelt2 II. r. vádlott azon védekezése sem fogadható el, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az orvosszakértői vélemény azon részét, hogy a sértett időközben bekövetkezett halálát végül nem az I. r. vádlott általi bántalmazás okozta. Ezt a bíróság helyesen értékelte vette akkor, amikor nem befejezett élet elleni cselekményben, hanem annak kísérletében állapította meg az I. r. vádlott felelősségét.

[45] A felmentésre irányuló II.r. vádlotti és védelmi fellebbezés mindezekből következően az elsőfokú bíróság törvényes mérlegelő tevékenységét támadja, a bizonyítékok



újraértékelésére irányul. A vallomásokban szereplő ellentmondásokat a törvényszék értékelte, és azok alapján vont le következtetést a tényállásra.

[46] A másodfokú eljárásban a logikai hibáktól mentes indokolás esetén nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, ezért a fellebbezés e körben eredményre nem vezethetett, így az ítéltábla azt nem találta alaposnak. Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek mindkét vádlott vonatkozásában a minősítés megváltoztatására és a halmazati büntetésre utalás mellőzésére tett indítványát alaposnak találta.

[47] A törvényesen lefolytatott bizonyítás követően megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, a vádlottak előéleti adataiban és a tényállásban, annak [32] pontjában észlelt elírást az ítéltábla az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel akként pontosítja, hogy

- Terhelt1 I.r. vádlottat a Szeghalmi Járásbíróság a 2018. évi szeptember hó 4. napján jogerőre emelkedett, 3.B.9/2018/20. számú határozatával helyesen társtettesként elkövetett garázdaság vétsége és társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta. Elkövetési idő : 2017. május 4. és május 7. napja.

- A Szeghalmi Járásbíróság a 2019. március 26. napján meghozott és ugyanekkor jogerős 3.B.104/2018/26. számú ítéletével megszüntette a Szeghalmi Járásbíróság 3.B.9/2018/20. számú határozatával kiszabott 2 év próbára bocsátást és 2018. július 7. napján társtettesként elkövetett garázdaság vétsége valamint a próbára bocsátással érintett társtettesként elkövetett garázdaság vétsége és társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt ítélte el halmazati büntetésül 300 óra közérdekű munkára.

- Terhelt2 II. r. vádlottat a Szeghalmi Járásbíróság a 2018. szeptember 4. napján meghozott 3.B.9/2018/20. számú és a Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság 12.Bf.327/2018/13. számú ítélete folytán 2019. április 29. napján jogerős ítéletével társtettesként, folytatólagosan elkövetett a Btk.164.§ (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés c) pontja szerint minősülő testi sértés miatt 30 nap elzárásra A bűncselekmény elkövetési ideje helyesen : 2017. május 4.

- A Szeghalmi Járásbíróság a 2019. évi március hó 26. napján kelt és jogerőre emelkedett 3.B.104/2018/26. számú határozatával társtettesként elkövetett garázdaság vétsége, könnyű testi sértés vétsége és garázdaság vétsége miatt ítélte 30 nap elzárásra. Elkövetési idő: 2017. július 8. és 2018. július 7-8. napja.

- Az ítéltábla mellőzi a tényállás [31] pontjának 3. bekezdésében írtakat és azt az indokolás részének tekinti.

- Az ítélet [32] pontjában a gazdagodás mértéke helyesen: 22.330,-Ft.

[48] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól és a bizonyítékok mérlegelése során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett.

[49] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a

fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[50] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, de a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése nem mindenben felel meg az anyagi jog szabályainak.

[51] A tényállás szerint az I. r. és a II.r. vádlott rablási céllal érkeztek a sértetthez, szándékuk elsődlegesen vagyoni haszonszerzésre irányult, az I. r. vádlott a sértett ingatlanának udvarán magához vett egy 75 cm hosszúságú, 2 cm átmérőjű vascsővet, mellyel hátulról nagy erővel megütötte a konyhai asztalnál vacsorázó sértett fejét, miközben azt kiabálta, hogy: „add ide a pénzed, te pizszok, mert agyonverlek!”, majd ezt követően a ruházatánál fogva felrúncigálta a sértettet, kilökte a folyosóra és ott a két kezében tartott vascsővel többször ráütött az álló helyzetben lévő sértett kezére, hátára és fejére. A bántalmazás közben az I. r. vádlott folyamatosan pénzt követelt a sértettől, majd hanyatt lökte a sértettet, aki a folyosó kövezetére esett, a fejét beverte, ami erősen vérzett. A földön fekvő és vérző fejű sértettet az I. r. vádlott ezután még legalább 10 alkalommal megrúgta az oldalán és a felső combján. Több helyen össze is kötözte a sértettet, majd ott hagyta a kövön fekvő, magatehetetlen, fentiek szerint sérült sértettet, miközben értékeit elvette.

[52] Nem foghatott hely az a védői érvelés, mely szerint az I. r. vádlottban fel sem merült a sértett halála bekövetkezésének lehetősége. Az I. r. vádlott két kezében fogott vascsővel több alkalommal bántalmazta a sértettet a fején és a hátán, miután a földön feküdt megrugdosta a fején erősen vérző nőt, aki ezután órákig a hideg földön feküdt, miközben helyzetéből a kötözés miatt ki sem tudott szabadulni. Mindezekre tekintettel helyes az elsőfokú bíróság indokolása a tekintetben, hogy a tudatában fel kellett merülnie a sértett halála bekövetkezése lehetőségének, amelybe belenyugodott. A sértett következetes nyilatkozatai szerint az I. r. vádlott „Add ide a pénzed te pizszok, mert agyonverlek” szavak kíséretében bántalmazta őt, ezen kijelentéseknek alapján az I. r. vádlott tudatában felmerült, ha kell agyonverni a sértettet.

[53] Az ítéltábla osztotta a főügyészi álláspontot a vádlottak által elkövetett bűncselekmény minősítése kapcsán. A 3/2003. Büntető jogegységi határozat II/2. pontja szerint az emberölés akkor nyereségvágyból elkövetett, ha közvetlen anyagi előny megszerzésére irányul, így a rablási céllal elkövetett emberölés nyereségvágyból elkövetettnek minősül (BH 2018. évi 267. eseti döntés).

[54] Az anyagi előny lehet pénz, dolog vagy vagyoni jogosultság is, ehhez képest azok az elkövetések tartoznak elsősorban e minősített eset alá, amikor az elkövető a sértett birtokában lévő vagy rendelkezése alatt álló pénz vagy egyéb vagyontárgy megszerzésére törekszik, ezért ez a bűncselekmény gyakran - bár nem szükségszerűen - olyan összefoglalt bűncselekményként jelentkezik, amelynél az emberölésbe a rablás beleolvad. A törvényi egységre tekintettel természetesen kizárt az emberölés és a rablás bűnhalmazatban való megállapítása.

[55] Ha az elkövetők szándéka a haszonszerzésre irányul, de magatartásukkal a sértett halála vagy annak lehetősége is bekövetkezik a nyereségvágyból elkövetett emberölés büntetnének megállapítására kerülhet sor. A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette

akkor is megállapítható, ha az egyenes haszonszerzési szándék mellett az ölés tekintetében csak eshetőleges szándék állapítható meg (EBH 2010. 2116.).

[56] Mindezek alapján az I. r. vádlott élet elleni bűncselekménye a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint is minősülő nyereségvágyból elkövetett emberölés bűntette kísérletének is minősül.

[57] A 3/2013. számú Bűntető jogegységi határozat részletes iránymutatást tartalmaz a különös kegyetlenséggel való elkövetés (II/4. pont), továbbá a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére való elkövetés (II/11. pont) megállapítására. A különös kegyetlenség fogalma alá az átlagost lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghezvitt ölési cselekmények tartoznak. A sértettnek okozott sérülések nagyobb száma, súlya és jellege alapján általában következtetés vonható az elkövetés embertelenségére is. Jelen esetben erre a bántalmazás elhúzódó volta, a sértett hosszú időre történő összekötözése, a hideg időben a hideg kövön történő megkötözött állapotban fekvése alapján lehet következtetni. Az elhárításra korlátozottan képes személy sérelmére való elkövetés megállapítható, ha a korlátozottság a sértett idős korából vagy fogyatékoságából fakad.

[58] A törvényszék az I. r. vádlott tekintetében a Btk. 160. § (2) bekezdés d) pontjában meghatározott különös kegyetlenséggel való elkövetést mindezek alapján helyesen állapította meg a sértettet ért nagy számú erőbehatásra figyelemmel a sérülések jellegére és helyére, valamint az elkövetés eszközére figyelemmel.

[59] A Btk. 160. § (2) bekezdés k) pontjában meghatározott a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére való elkövetést ugyancsak helyesen állapította meg a törvényszék, ezt támasztja alá az igazságügyi orvos szakértői vélemény és több tanúvallomás is.

[60] A törvényszék a II. r. vádlott tudattartalmának vizsgálatát követően helytállóan következtetett arra, hogy jelenlétével bátorítólag, szándékerősítőleg hatott az I. r. vádlottra, mellyel erősítette a bűncselekmény elkövetésében. Az ítélet indokolásában azt is részletesen kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a II. r. vádlott a sértett házának bejárati ajtajában állt, mindent hallott, sőt a folyóson történeteket látta is, ezért tudta, hogy az I. r. vádlott vascsővel bántalmazza a sértettet, aki a földre esett és vérzik a feje, hallotta is a sértett kiáltásait és a társa felszólító kiabálásait is. Mindezekre figyelemmel a II. r. vádlott a rablási szándékon túlmutató erőszakba is belenyugodott, az I. r. vádlottal abban egyetértett, jelenlétével őt bátorította.

[61] Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy ha bűnrészes a tettesi cselekményhez való kapcsolódását megelőzően a tettes számára nem teszi egyértelművé, hogy szándéktartalma meddig terjed, akkor a folyamatos jelenlétéből fakadó bátorító magatartása következtében olyan cselekményért is büntetőjogi felelősséggel tartozhat, amelyre szándéka eredetileg nem terjedt ki. (BH2014. 103. BH2016.321)

[62] Mindezek alapján a II. r. vádlott az I. r. vádlott élet elleni bűncselekményéhez nyújtott pszichikai bűnsegédi bűnrészességet, ezért a II. r. vádlott magatartása helyesen a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b), d) és k) pontja szerint minősülő emberölés büntette kísérletéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességnek minősül.

[63] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék nagyrészt helyesen tárta fel, de további súlyosító körülményként kellett megállapítani a további minősítő körülményt, a nyereségvágyból elkötetést, mellyel a minősítő körülmények száma háromra emelkedett, ugyanakkor a mellőzte a súlyosító körülmények közül az ítéltábla, hogy a cselekmény a társadalom biztonságérzetére negatívan hatott, mivel ez a körülmény az irányadó büntetési tételben már kifejeződik, valamint mellőzte a bíróság a rablás többszörös minősülését is a súlyosító körülmények közül.

[64] A minősítés megváltoztatása miatt új büntetés kiszabása vált szükségessé, a halmazat mellőzése miatt az irányadó büntetési tételkeret és a középmérték is változott. A bűncselekmény büntetési tétele mindkét vádlott esetében 10 évtől 20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, így a középmérték 15 év.

[65] A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[66] A büntetés kiszabásakor az ítéltábla az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított és az ítéltábla által kiegészített bünteteskiszabási körülményeket értékelte, különös súllyal figyelembe véve, hogy az I. r. vádlott a három minősítő körülmény miatt is súlyosabban minősülő és büntetendő cselekmény tényállási elemeit valósította meg gátlástalanul, idős, egyedül élő, védtelen, mozgássérült sértett sérelmére, saját cselekvőségét illetően a cselekmény lényegét tekintve beismerő vallomást tett, cselekménylét megbánta. Mindezek alapján az I. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által megállapított tartamú 18 év szabadságvesztés büntetés kiszabását találta arányosnak, szükségesnek és elégségesnek, alkalmasnak a büntetési célok megvalósításához.

[67] A II. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított és az ítéltábla által kiegészített bünteteskiszabási körülményeket értékelve, figyelemmel az új minősítésre is az elsőfokú bíróság által megállapított a törvényi minimumot elérő szabadságvesztés kiszabását látta indokoltnak, mely arányos, szükséges és elégséges, alkalmas a büntetési célok megvalósításához és megfelel a belső arányosság követelményeinek is.

[68] Az I.r. és II. r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények jellegére figyelemmel a törvényszék helyesen következtetett arra, hogy méltatlanok a közügyek gyakorlására, ezért a Btk. 61. § (1) és (2) bekezdése alapján az ott meghatározott keretek között kellő időtartamra, az I. r. vádlottat a maximális 10 évre, míg a II. r. vádlottat 7 évre tiltotta el a közügyek gyakorlásától.

[69] Mivel az ítéltábla a mindkét vádlott terhére 1 rb bűncselekmény elkövetését állapította meg, mellőzte a kiszabott szabadságvesztés büntetés halmazati büntetéskénti meghatározását, ezzel egyidejűleg a jogi indokolásból mellőzte az ítélet [83] pontjában megjelölt Btk. 6. § (1) bekezdés és a 81. § (1)-(2)-(3) bekezdések felhívását.

[70] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, és helyesek, ekként megalapozott és arányos a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása, helyes és törvényes a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározására és a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés tartába történő beszámításáról hozott rendelkezés is.

[71] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései alapvetően törvényesek, a vagyoneklobzás összegének meghatározásával és annak az ítélet [90] pontjában írt indokolásával nem mindenben értett egyet. Az elsőfokú bíróság 3 db bűnjel sorsáról elmulasztott rendelkezést hozni, a bűnügyi költség állam által fizetendő részét illetően pedig azért volt változtatásra szükség, mert a törvényszék egy tétel bűnügyi költség viseléséről nem rendelkezett.

[72] Az elsőfokú bíróság az I.r. és II.r. vádlottal szemben egyaránt 11.295,-Ft - 11.295,- forint vagyoneklobzást rendel el, a [90] pontban írt indokolása szerint - mivel a sértetti képviselő polgári jogi igényt nem terjesztette elő - a bűnös pénz elvonásáról vagyoneklobzás formájában a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja szerint - annak összegét a vádlottak között 1/2-ed-1/2-ed arányban megosztva - rendelkezett. Az elsőfokú bíróság tényállásában rögzített gazdagodás mértéke az ítélet [32] bekezdése szerint 22.590,-Ft.

[73] E tekintetben azonban megállapítható, hogy a törvényszék a tényállásban vétett számítási hibát vitte tovább a vagyoneklobzás összegének megállapításakor. Az ítéltábla a tényállást e tekintetben akként módosította, hogy a gazdagodás mértéke 22.335,-Ft, mivel a törvényszék nem számolt a gazdagodásnak az I. r. vádlottól lefoglalt bűncselekményből származó 1.365,-Ft sértetti képviselőnek történő kiadása miatti csökkenésével. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az ékszerek lefoglalása és sértetti képviselőnek a nyomozás során történt kiadása után fennmaradó kár összege 23.700,- Ft volt. Ebből levonva a lefoglalt pénz összegét a fennmaradó gazdagodás 22.335,-Ft, melynek a fele 11.167 Ft.-, ennek az összegnek az erejéig határozta meg az ítéltábla a vádlottakat érintő vagyoneklobzás összegét.

[74] A törvényszék - nyilvánvalóan tévedésből - elmulasztott rendelkezni 3 bűnjel sorsáról, az ítéltábla ezt pótolta, a 69., 70. és 71. sorszámú bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről a Be. 320.§ (1) bekezdése szerint és annak megsemmisítéséről – mint értéktelen és senki által nem igényelt dolgokról - a Be. 320.§ (2) bekezdése alapján döntött.

[75] Az rendelkezésre álló iratok alapján az ítéltábla észlelte, hogy egy 18.000,-Ft összegű kirendelt védői díj (13.B.42/2020/45. számú irat) vonatkozásában nem került sor a költségnek a költségjegyzékbe rögzítésére és viselőjének megállapítására. Tekintettel arra, hogy a védői díj felmerülése mindkét vádlott vonatkozásában megállapíthatóan

szükségtelenül merült fel, az ítéltábla megállapította, hogy az a Be. 574. § (3) bekezdés alapján az állam terhén marad.

[76] A jogi indokolásban a [92] bekezdésben egy elírást észlelt az ítéltábla, a bűnjel II. r. vádlott részére történő kiadása helyesen a Be. 321. § alapján történt.

[77] Az ítélet jogi indokolása a fent írtakon túlmenően helyes.

[78] Mindezek alapján a Szegedi Ítéltábla a Gyulai Törvényszék 2020. november 30. napján kihirdetett 13.B.42/2020/77. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a minősítés, a vagyonekbevitel összege és a bűnügyi költségről hozott rendelkezés tekintetében részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[79] A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította Terhelt I. r. és a Terhelt II. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.92.§ (1) - (2) bekezdései alkalmazásával.

[80] A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be.574. § (1) bekezdésén és a Be.613.§ (1) bekezdésén alapszik.

Szeged, 2021. június 11.

Dr. Széplaki László sk.  
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.  
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.  
bíró

**Záradék:**

A Szegedi Ítéltábla ezen ítélete, és az abban foglalt változtatással a Gyulai Törvényszék 13.B.42/2020/77. számú ítélete a mai napon jogerős.

Szeged, 2021. június 11.

Dr. Széplaki László sk.  
a tanács elnöke